

322
q/a
AUTOSAObRAĆAJNO d.d. «u stečaju»
Đakovo, V. Nazora 72

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Primljeno neposredno - preko pošte (za lona - preporučeno)
24-04-2017
VB-46 6 St-45/09-1212
177
Trgovački sud u Osijeku
St-45/09
Rupin d. 17

Podnesak stečajnog upravitelja

Stečajni postupak nad AUTOSAObRAĆAJNO d.d. Đakovo zaključen je i u rješenju o zaključenju stečajnog postupka, naloženo je stečajnom upravitelju nastavak započetih parničnih i ovršnih postupaka radi naplate tražbina stečajnog dužnika.

U parničnim postupcima pred Trgovačkim sudom u Osijeku pravomoćno je okončan parnični postupak protiv LOVAT CROATIA d.o.o. Zagreb, OIB:34403322678, te je dužnik dužan platiti u stečajnu masu iznos od 628.429,75 kn.

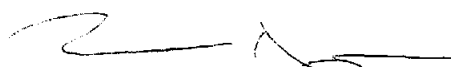
Obzirom da se radi o leasing kući u sklopu Zagrebačke banke d.d. Zagreb naplata je sigurna, slijedom čega je stečajni upravitelj pozvao dužnika na plaćanje na Trgovački sud u Osijeku.

Obzirom da su ispunjeni uvjeti iz članka 289. stavak 1. točka 3. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/2015), stečajni upravitelj predlaže da sud odredi nastavak stečajnog postupka nad AUTOSAObRAĆAJNO d.d. „u stečaju“ Đakovo radi naknadne diobe i sukladno odredbi članka 289. Stavak 3. Stečajnog zakona naloži upis stečajne mase u registar Trgovačkog suda u Osijeku, te dodjelu OIB-a.

U Osijeku, 21. travnja 2017.

Stečajni upravitelj:

Duško Zec

€-ogl. pl.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

87 65709-1443
P-1492/10-34
Ref. 45 PŽ-6105/2012-2

Br. spisa	
Primljeno	20-04-2017
Potpis	AS
Napomena	

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Josipa Turkalja, suca izvjestitelja, i Draženke Deladio, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA AUTOSAOBRAĆAJNO d.d. u stečaju, Đakovo, V. Nazora 72, kojeg zastupa punomoćnik Ranko Janjić, odvjetnik u Vinkovcima, Glagoljaška 15, protiv tuženika LOCAT CROATIA d.o.o., OIB 34403322678, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Čorić, odvjetnik u Zagrebu, Trg Francuske Republike 12, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1492/10-24 od 27. siječnja 2012., u sjednici vijeća održanoj 6. ožujka 2017.

presudio je

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1492/10-24 od 27. siječnja 2012. i sudi:

1. Utvrđuje se da je pravna radnja Ugovor br. 708/06 o ustupanju potraživanja - cesiji od 26. svibnja 2006., sklopljen između AUTOSAOBRAĆAJNO d.d., Đakovo, i LOCAT LEASING CROATIA d.o.o., Zagreb, bez učinka prema stečajnoj masi AUTOSAOBRAĆAJNO d.d. u stečaju, Đakovo, pa se nalaže tuženiku LOCAT CROATIA d.o.o., Zagreb, Heinzelova 33, u roku od 8 dana, vratiti u stečajnu masu AUTOSAOBRAĆAJNO d.d., Đakovo, u stečaju iznos od 50.000,00 kn (pedesettisuća kuna) s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku počevši od 29. svibnja 2006. do 31. prosinca 2007. prema stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. prema stopi od 17% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. prema stopi od 10,14% godišnje, od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. prema stopi od 10,05% godišnje, od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. prema stopi od 9,88% godišnje, od 1. siječnja 2017. pa do isplate prema stopi od 9,68% godišnje.

2. Utvrđuje se da je pravna radnja - Ugovor br. 896/06 o ustupanju potraživanja - cesiji od 18. srpnja 2006., sklopljen između AUTOSAOBRAĆAJNO d.d., Đakovo, i LOCAT LEASING CROATIA d.o.o., Zagreb, bez učinka prema stečajnoj masi AUTOSAOBRAĆAJNO d.d. u stečaju, Đakovo, te se nalaže tuženiku LOCAT CROATIA d.o.o., Zagreb, Heinzelova br. 33, u roku od 8 dana vratiti u stečajnu masu

AUTOSAobraćajNO d.d. u stečaju, Đakovo, iznos od 180.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku počevši od 19. srpnja 2006. do 31. prosinca 2007., prema stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. prema stopi od 17% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. prema stopi od 10,14% godišnje, od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. prema stopi od 10,05% godišnje, od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. prema stopi od 9,88% godišnje, od 1. siječnja 2017. pa do isplate prema stopi od 9,68% godišnje.

3. Nalaže se tuženiku LOCAT d.o.o., Zagreb, Heinzelova 33, u roku od 8 dana, naknaditi tužitelju prouzročene parnične troškove u iznosu od 29.740,75 kn (dvadesetdevet-tisućasedamstočetrestet kuna i sedamdesetpet lipa).

Obrazloženje

Pobijanom presudom suda prvog stupnja suđeno je:

„Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

I. Utvrđuje se da je pravna radnja Ugovor br. 708/06 o ustupanju potraživanja- cesiji od 26. svibnja 2006., sklopljen između Autosaoobraćajno d.d., Đakovo i Locat leasing Croatia d.o.o. Zagreb, bez učinka prema stečajnoj masi Autosaoobraćajno d.d. u stečaju, pa se nalaže tuženiku Locat Croatia d.o.o. Zagreb, Zagreb, Heinzelova 33, u roku od 8 dana, vratiti u stečajnu masu Autosaoobraćajno d.d. Đakovo u stečaju iznos od 50.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku počevši od 29. svibnja 2006. do 31. prosinca 2007. prema stopi od 15% godišnje, a od 1. siječnja 2008. do isplate prema stopi od 17% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope, prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećano za osam postotnih poena (E+8).

II. Utvrđuje se da je pravna radnja-Ugovor br. 896/06 o ustupanju potraživanja- cesiji od 18. srpnja 2006., sklopljen između Autosaoobraćajno d.d., Đakovo i Locat leasing Croatia d.o.o. Zagreb, bez učinka prema stečajnoj masi Autosaoobraćajno d.d. u stečaju, te se nalaže tuženiku- Locat Croatia d.o.o. Zagreb, Zagreb, Heinzelova br. 33, u roku od 8 dana vratiti u stečajnu masu Autosaoobraćajno d.d. Đakovo u stečaju iznos od 180.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku počevši od 19. srpnja 2006. do 31. prosinca 2007., prema stopi od 15% godišnje, a od 1. siječnja 2008. do isplate prema stopi od 17% godišnje, a u slučaju eskontne stope, prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekucem polugodištu za osam postotnih poena (E+8).

III. Nalaže se tuženiku Locat d.o.o. Zagreb, Zagreb, Heinzelova 33, u roku od 8 dana, naknaditi tužitelju prouzročene parnične troškove.“

Prema obrazloženju pobijane odluke proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio utvrdivši da nisu sklopljeni ugovori o cesiji koji su predmet pobijanja. Naime, prema stavu prvostupanjskog suda navedeni ugovori nisu sklopljeni jer ih nije potpisao cesionar. Također, iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi da prvostupanjski sud smatra da tužitelj nije uskladio činjenične navode tužbe i pravnu kvalifikaciju pobijane radnje, radi čega nije

ispunjen deklaratorni zahtjev tužitelja, a posljedično tome, ne postoji niti tuženikova obveza vraćanja primljenog iznosa u stečajnu masu.

Protiv presude žalbu je podnio tužitelj iz svih žalbenih razloga. U žalbi navodi kako je pobijana odluka zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11- pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), jer se ne može ispitati, da je izreka proturječna razlozima navedenim u obrazloženju, te da su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni. Tužitelj smatra da je pogrešan stav prvostupanjskog suda kako pobijani ugovori nisu sklopljeni jer ih nije potpisao cesionar, sve s obzirom na to da je cesija neformalni ugovor za čiju se valjanost ne traži poseban oblik i nije nužno da bude sklopljen u pisanoj formi. Prema navodima žalbe sporni su ugovori u cijelosti izvršeni, te da su postojale sve pretpostavke za sklapanje ugovora o cesiji. Isto tako, tužitelj smatra pogrešnom ocjenu prvostupanjskog suda da činjenične navode tužbe nije uskladio s pravnom kvalifikacijom pobijanih radnji, jer pojam pravne radnje, u smislu odredaba Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ) obuhvaća svaku pravnu radnju dužnika kojom se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika ili kojom se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj, iz čega proizlazi da sama pravna nominacija navedene radnje nije od presudnog značaja za osnovanost tužbenog zahtjeva.

Tužitelj ukazuje i na činjenicu da prvostupanjski sud nije primijenio relevantne odredbe materijalnog prava, a da iz provedenog postupka proizlazi kako su ispunjene sve opće i posebne pretpostavke pobijanja dužnikovih pravnih radnji propisane odredbama čl. 127. i čl. 131. SZ-a. Predlaže preinačiti pobijanu presudu, podredno je ukinuti, te traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 7.156,25 kn.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba je osnovana.

Predmet spora je pobijanje ugovora o cesiji od 26. svibnja 2006. i 18. srpnja 2006., te zahtjev da tuženik u stečajnu masu vrati ukupan iznos od 230.000,00 kn koji je primio po navedenim ugovorima.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Presuda suda prvog stupnja nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju u žalbi ukazuje tužitelj, niti nekom drugom bitnom povredom odredaba parničnog postupka.

Međutim, sud prvog stupnja je zbog pogrešnog pravnog pristupa, pogrešno utvrdio da nisu sklopljeni sporni ugovori o cesiji od 26. svibnja i 18. srpnja 2006., koji su ugovori predmet pobijanja, te posljedično tome, pogrešno utvrdio okolnosti o kojima ovisi osnovanost pobijanja spornih ugovora.

Naime, usprkos činjenici da navedene ugovore (list 8. i 9. spisa) nije potpisao cesionar, isti su ugovori sklopljeni. Ugovor o cesiji je neformalan pravni posao i nije ga nužno sklopiti u pisanoj formi. Da su sporni ugovori sklopljeni potvrđuju iskazi svjedokinje Zvezdane Hrkač (list 126. i 127. spisa), svjedoka Ivana Bohačeka (list 127. i 128. spisa), te činjenica da su ugovori izvršeni o čemu svjedoče imenovani svjedoci i nalozi za plaćanje (list 10. i 11. spisa), a zbog čega proizlazi da su ugovorne strane usuglasile volju u pogledu predmeta ugovora. Upravo temeljem tih ugovora tuženiku su isplaćeni iznosi od 50.000,00 kn i 180.000,00 kn čije vraćanje u stečajnu masu tužitelj traži u ovom postupku. Navedenim ugovorima došlo je do promjene na strani subjekata obveznog odnosa i tužitelj je prestao biti vjerovnikom svojih ranijih dužnika.

Nadalje, da bi tužiteljev zahtjev za povrat navedenih iznosa bio osnovan, on je dužan prethodno dokazati da su sporne pravne radnje - ugovori o cesiji, bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja. Pritom je tužitelj, prema odredbi čl. 221.a ZPP-a dužan dokazati opće i posebne pretpostavke pobijanja dužnikovih pravnih radnji koje su propisane odredbama čl. 127. i čl. 131. SZ-a, te da su dovele do oštećenja vjerovnika, odnosno pogodovanja određenih vjerovnika.

Odredbom čl. 127. st. 1. SZ-a je propisano da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog vjerovnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama tog Zakona. Prema tome, iz navedene odredbe proizlazi da su opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika sljedeće: 1) stečajni postupak mora biti otvoren, 2) pravna radnja mora biti poduzeta prije otvaranja stečaja (uz izuzetak propisan odredbom čl. 144. SZ-a), 3) pravna radnja je dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika i 4) rezultat pobijanja morao bi se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika. Uz navedene opće pretpostavke pobijanja, tužitelj mora dokazati i postojanje posebnih pretpostavki koje su (ovisno o konkretnoj situaciji) propisane odredbama čl. 128. - 134. SZ-a.

Prema ocjeni ovog suda, na temelju utvrđenog činjeničnog stanja u postupku pred prvostupanjskim sudom, pogrešan je zaključak da u konkretnom slučaju nisu kumulativno ostvarene navedene pretpostavke.

Naime, iz sadržaja rješenja o otvaranju stečajnog postupka (list 5. spisa) proizlazi da je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren 4. rujna 2009., a iz čega je razvidno da su pobijane radnje poduzete prije otvaranja stečaja. Iz očevidnika o blokadi (list 32. - 33. spisa) proizlazi da je tužiteljev račun u vrijeme zaključenja pobijanih ugovora bio blokiran za iznos veći od 5.000.000,00 kn (koji iznos je potraživalo 18 vjerovnika), a iz očevidnika neizvršenih naloga za plaćanje (list 59. - 121. spisa) slijedi da se iznos blokade tužiteljevog računa kontinuirano povećavao, pa je u travnju 2006. iznosio više od 11.000.000,00 kn (koji iznos je potraživalo više od 30 vjerovnika), a na dan 21. kolovoza 2009. (potvrda na listu 5. spisa), odnosno neposredno prije otvaranja stečaja, tužiteljev račun je bio blokiran za iznos od 15.777.238,20 kn.

Nadalje iz iskaza stečajnog upravitelja Duška Zeca (list 125. - 126. spisa), njegovog izvješća (list 24. - 25. spisa), te rješenja o utvrđenim tražbinama u stečajnom postupku (list

26. - 31. spisa) proizlazi da su navedenom postupku utvrđene tražbine 111 vjerovnika u iznosu od oko 51.700.000,00 kn, da su namirene samo tražbine prvog višeg isplatnog reda u iznosu od oko 1.700.000, kn, a da tužitelj nema imovine iz koje bi se mogle namiriti preostale tražbine.

Iz naprijed navedenog proizlazi da su u konkretnom slučaju ispunjene sve opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika propisane odredbom čl. 127. SZ-a.

U odnosu na posebne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji ukazati da su pobijane radnje poduzete unutar roka uz čl. 131. st. 1. SZ-a, a tužitelj je njihovim poduzimanjem namjerno oštetio svoje vjerovnike. Naime, iz ranije navedenih isprava proizlazi da je tužiteljev račun u vrijeme sklapanja pobijanih ugovora bio blokiran u duljem vremenskom razdoblju i da se kontinuirano povećavao iznos blokade i broj vjerovnika. U vrijeme namirenja tuženikovog potraživanja tuženik je očito bio nesposoban za plaćanje, što su potvrdili i saslušani svjedoci Zvezdana Hrkač i Ivan Bohaček.

Pritom je za naglasiti da njihove tvrdnje da je ovakvo postupanje tuženika bilo motivirano isključivo namjerom da se održi poslovanje, nema uporišta u materijalnim dokazima. Naime, spisu ne prileže ugovori o leasingu ili druge isprave iz kojih bi proizlazilo, da bi tuženik, u slučaju da nisu sklopljeni sporni ugovori, tužitelju oduzeo vozila zbog neispunjenja ugovorne obveze i time ga onemogućio u obavljanju djelatnosti i održavanju poslovanju. Štoviše, svjedok Bohaček, koji je u vrijeme sklapanja ugovora bio direktor tužitelja, imao je zakonsku obvezu predložiti otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem, jer su za to, prema očevidnicima o blokadi i nenamirenim obvezama, bile ispunjene zakonske pretpostavke.

Dodatno tome, iz ranije spomenutih očevidnika razvidno je da se tužiteljev dug stalno povećavao, te da je bilo jasno da nema pretpostavki za daljnje održavanje djelatnosti, odnosno za nastavak poslovanja.

Tuženik, kao druga ugovorna strana, u vrijeme sklapanja ugovora o cesiji je znao za tužiteljevu nesposobnost za plaćanje, te da se spornim ugovorima oštećuju vjerovnici prema kojima tužitelj također ima neispunjenih obveza i koje obveze ne može namiriti. Tuženikovo znanje o tužiteljevoj nesposobnosti za plaćanje i da se spornim cesijama oštećuju vjerovnici proizlazi iz iskaza ranije navedenih svjedoka, ali prvenstveno i iz činjenice da je i sam tuženik u očevidniku blokade i očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje imao evidentirano nenamireno potraživanje u iznosu od 188.800,86 kn na temelju bjanko zadužnice i koje je potraživanje dospjelo 19. siječnja 2006. (prema podacima iz očevidnika na listu 63. spisa), odnosno prije sklapanja pobijanih ugovora, iz čega je jasno da je imao saznanja i o nenamirenim potraživanjima drugih vjerovnika, pa je razvidno da je u konkretnom slučaju ostvarena i pretpostavka iz čl. 131. st. 2. SZ-a.

Tužitelj ima pravo i na zatezne kamate na iznose koji su tuženiku isplaćeni na temelju spornih ugovora. Ovo stoga jer je odredbom čl. 141. st. 5. SZ-a, protivna strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijane radnje i to od trenutka stjecanja, jer se radi o nepoštenom stjecatelju.

Zbog navedenog, trebalo je primjenom odredbe čl. 373.a st. 1. ZPP-a preinačiti pobijanu odluku, kao u točki 1. izreke ove drugostupanjske presude.

Posljedično odluci o glavnoj stvari, trebalo je preinačiti i odluku o troškovima parničnog postupka. Na temelju odredaba čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, te relevantnih odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: Tarifa) tužitelju pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 29.740,75 kn, kao u točki 2. izreke ove drugostupanjske presude.

Tužitelju je trebalo priznati trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 2.650,00 kn, sudske pristojbe na žalbu u zatraženom iznosu od 3.843,75 kn, trošak pristupa svjedokinje Hrkač u iznosu od 70,00 kn, te trošak zastupanja po punomoćniku i ta za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za PDV (Tbr. 7. st. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima 24. veljače 2011., 19. travnja 2011., 16. lipnja 2011. i 19. siječnja 2012, svaka radnja u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za PDV (Tbr. 9. st. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištu 22. studenog 2011. (Tbr. 9. st. 4. Tarife) i trošak sastava žalbe u iznosu od 3.125,00 kn uvećano za PDV (Tbr. 10. st. 1. Tarife). tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava podnesaka od 18. veljače 2011. i 15. studenog 2011. nije nužan za vođenje parnice, jer je tužitelj sadržaj podnesaka mogao izložiti na zapisnicima s ročišta od 24. veljače 2011. i 22. studenog 2011., jer su navedeni podnesci tada predani protivnoj stranci.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ove drugostupanjske presude.

U Zagrebu 6. ožujka 2017.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik
Uz B. M. 06/17
BRANKICA CURMAN

449

Datum od	Datum do	Broj dana	Glavnica	Osnovica	Stopa	Kamata	Saldo	Suma kamata
19.7.2006	31.12.2006	166	180000	180000	15	12279,45	192279,5	12279,45
1.1.2007	31.12.2007	365	180000	180000	15	27000	219279,5	39279,45
1.1.2008	31.12.2008	366	180000	180000	17	30600	249879,5	69879,45
1.1.2009	31.12.2009	365	180000	180000	17	30600	280479,5	100479,5
1.1.2010	31.12.2010	365	180000	180000	17	30600	311079,5	131079,5
1.1.2011	30.6.2011	181	180000	180000	17	15174,25	326253,7	146253,7
1.7.2011	31.12.2011	184	180000	180000	15	13610,96	339864,7	159864,7
1.1.2012	31.12.2012	366	180000	180000	15	27000	366864,7	186864,7
1.1.2013	29.6.2013	180	180000	180000	15	13315,07	380179,7	200179,7
30.6.2013	31.12.2013	185	180000	180000	15	13684,93	393864,7	213864,7
1.1.2014	30.6.2014	181	180000	180000	15	13389,04	407253,7	227253,7
1.7.2014	31.12.2014	184	180000	180000	15	13610,96	420864,7	240864,7
1.1.2015	30.6.2015	181	180000	180000	15	13389,04	434253,7	254253,7
1.7.2015	31.7.2015	31	180000	180000	15	2293,15	436546,9	256546,9
1.8.2015	31.12.2015	153	180000	180000	10,14	7650,84	444197,7	264197,7
1.1.2016	30.6.2016	182	180000	180000	10,05	8995,57	453193,3	273193,3
1.7.2016	31.12.2016	184	180000	180000	9,88	8940,59	462133,9	282133,9
1.1.2017	28.4.2017	117	180000	180000	9,68	5585,23	467719,1	287719,1

450

Datum od	Datum do	Broj dan	Glavnica	Osnovica	Stopa	Kamata	Saldo	Suma kama
29.5.2006	31.12.2006	217	50000	50000	15	4458,9	54458,9	4458,9
1.1.2007	31.12.2007	365	50000	50000	15	7500	61958,9	11958,9
1.1.2008	31.12.2008	366	50000	50000	17	8500	70458,9	20458,9
1.1.2009	31.12.2009	365	50000	50000	17	8500	78958,9	28958,9
1.1.2010	31.12.2010	365	50000	50000	17	8500	87458,9	37458,9
1.1.2011	30.6.2011	181	50000	50000	17	4215,07	91673,97	41673,97
1.7.2011	31.12.2011	184	50000	50000	15	3780,82	95454,79	45454,79
1.1.2012	31.12.2012	366	50000	50000	15	7500	102954,8	52954,79
1.1.2013	29.6.2013	180	50000	50000	15	3698,63	106653,4	56653,42
30.6.2013	31.12.2013	185	50000	50000	15	3801,37	110454,8	60454,79
1.1.2014	30.6.2014	181	50000	50000	15	3719,18	114174	64173,97
1.7.2014	31.12.2014	184	50000	50000	15	3780,82	117954,8	67954,79
1.1.2015	30.6.2015	181	50000	50000	15	3719,18	121674	71673,97
1.7.2015	31.7.2015	31	50000	50000	15	636,99	122311	72310,96
1.8.2015	31.12.2015	153	50000	50000	10,14	2125,23	124436,2	74436,19
1.1.2016	30.6.2016	182	50000	50000	10,05	2498,77	126935	76934,96
1.7.2016	31.12.2016	184	50000	50000	9,88	2483,5	129418,5	79418,46
1.1.2017	28.4.2017	117	50000	50000	9,68	1551,45	130969,9	80969,91